

Директива за Минимален Доход в ЕС – край на бедността в Европа?

Комисията по заетостта и социалните въпроси към Европейския Парламент гласува предложението през юни

Автори: Златина Плачкова, Федерика Киези, Елена Кирова и Йоана Ребенчиуч

През март 2010 г., членове на Европейския Парламент се съгласиха, след проведени разговори с организации на работодатели и работници, да се изследва потенциалният ефект от въвеждането на единно равнище на минималния доход в страните от ЕС. Комисията по заетостта и социалните въпроси към Европейския Парламент ще гласува предложението през юни. В случай, че то бъде одобрено, ще последва нова Европейска Директива, гарантираща, че Марко от Италия, Богдан от Румъния и Иван от България ще получават еднаква относителна минимална заплата. Ще бъде ли това края на бедността в Европа?

Хората често възприемат ЕС като отдалечена структура, която няма директно влияние върху ежедневието им. Много от тях, особено в новите страни-членки, не са наясно с дейността на Европейската Комисия и Парламент и не осъзнават по какъв начин действията на Европейските институции могат да спомогнат за подобряване качеството на живота. Въвеждането на Директива, установяваща праг за минимален доход ще спомогне за промяна на тези нагласи. Тя ще демонстрира силната политическа воля на ЕС за социално сближаване. Такава мярка би дала и осезаемо значение и съдържание на Европейската година за борба с бедността и социалното изключване, в допълнение към кампаниите за повишаване на информираността. Такава мярка ще бъде една по-„видима“ стъпка към постигането на целите на Стратегията ‘Европа 2020’, а именно, премахване на риска от бедност за 20 милиона души в ЕС, както и за по-добро спазване на човешките права.

Гарантираният минимален доход се предполага да доведе до разнообразни положителни резултати, като подобрен достъп до здравеопазване и образование и по-добро качество на живот. Въвеждането на гарантиран минимален доход е свързано с намаляване нивата на бедност, от гледна точка на подобряване достъпа до добро хранене, жилище и достъпа до основни услуги и осигурява по-строг контрол върху условията на труд. От друга страна, обаче, установяването на минимален доход, без интегрирането на тази мярка в един цялостен и задълбочен подход, не би могло да допринесе ефикасно за създаването на по-добри работни места, по-високо качество на социалните услуги и по-добра социална интеграция на групите в риск.

Заплатата на Иван е шест пъти по-малка от тази на Марко. Това, което той трябва да знае е, че ако се осъществи тази Директива, неговите левове биха осигурили същия жизнен минимум, какъвто еврото на Марко и леите на Богдан. Повишаването на информираността на Иван относно усилията на ЕС да им гарантира равни възможности би било стъпка към развитието на чувство на принадлежност, Европейско гражданство и активно участие. За да се постигне това е необходимо Иван от България да знае какво прави ЕС и с каква цел, Богдан от Румъния трябва да е сигурен, че проблемите му ще достигнат до онези, отговорни за създаването на политики, а Марко трябва да чувства социалната подкрепа мерките, насочени към хората като него.

За да се подобри взаимното разбиране и да се изгради мост между граждани и институции, решаваща е ролята на неправителствения сектор, както за да осигури кампании за повишаване на информираността, така и за да консултира правителствата. По този начин ще се подобри ефикасността на националните системи, която е тясно свързана с ефикасността на приложението на Директивата за минимален доход, както и всеки друг законодателен акт на Европейско ниво.